

Universitätsbibliothek Paderborn

Unius Necessarii pars ...

Ubi agitur De Effectibus - qui primi, ac per sese ex notitia Dei
consequuntur: De Æstimatione nimirum, in qua habendum, déque ardore,
quo amandum est illud incomparabile objectum

Rogacci, Benedetto

Pragae, 1721

Index Capitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54508](#)

I N D E X.
C A P I T U M.

- Caput I. *De fructu ex DEI notitia decerpendo.* p. I.
- Cap. II. *D E U M super omnia aestimandum, imò nihil præter ipsum in magna aestimatione esse habendum.* p. II.
- Cap. III. *De summa aestimatione, in qua haberi debent omnia ad DEUM pertinentia, & primò illius servitus.* p. 24.
- Cap. IV. *De aestimatione, in qua DEI amicitiam haberi par est.* p. 42.
- Cap. V. *Quanti aestimanda sit animæ, in cœlesti patria DEUM palam intuentis, eoque ad plenum frumentis felicitas.* p. 71.
- Cap. VI. *De altissima veneratione, & reverentia, quæ DEO à nobis debetur.* p. 118.
- Cap. VII. *Quam excellenti moda rerum omnium amabilitatem intrà se colligat, & quam meritò propterea amandus super omnia sit Deus.* p. 138.
- Cap. VIII. *Quam plenum, & universale super omnem animam sit amoris dominium: quantaque cum facilitate, qui ex toto corde amat Deum, ceteros quoisque sui animi affectus, & motus eidem subjiciat.* p. 165.
- Cap. IX. *Curandum esse, ut noster erga DEUM amor sit jucundus, hilaris, & confidens, qualis solet esse erga amicum, aut patrem.* p. 184.
- Cap. X. *Ad prædicam cum DEO agendi rationem*
opus

opus esse , ut genuina de illo species in mente
formetur : nonnulli inde phantesiis , & com-
mentis exclusis , quam à propria illius benigni-
tate abhorrentibus , tam nostri erga ipsum amo-
ris suavitati contrariis. p. 207.

Cap. XI. Quod nemini certò constet , se DEI gra-
gratiā in præsens potiri ; haud satis causæ esse
ad nos revocandos à familiari , & jucunda illi-
us consuetudine. p. 229.

Cap. XII. Neque satis valere ad perturbandam no-
stræ cum D E O conjunctionis suavitatem , quod
de perseverantia in eo amando , déque æterna
consequenda salute nî omnino certi habeamus
p. 280.

Cap. XIII. Diluuntur nonnullæ objectiones contra
eam , quam hucusque asseruimus , divini amo-
ris hilaritatem , & fiduciam ex DEI reverentia ,
ac timore , criminumque admissorum memoria
petitæ. p. 334.

Cap. XIV. Responditur alteri objectioni , ex san-
ctorum virorum exemplis de sumptæ. p. 365.

Cap. XV. Ad validius confirmandam præcedentem
doctrinam ostenditur , quanti referat , cum spi-
ritualis lætitiae sensu DEO famulari. p. 380.

Cap. XVI. De oratione , seu elevatione mentis in Deū:
alia per totū diū m breviter repetita ; alia ad certū
temporis spatium coniinenter producta. p. 415.

Cap. XVII. De assidua inter promiscuos vitæ actus
Dei , tanquam præsentis memoria. p. 446.

Cap. XVIII. De solitaria , & quieta rerum divi-
na-

narum commentatione singulis diebus ex professo usurpanda. p. 476.

Cap. XIX. De nonnullis capitibus, quæ cuilibet ad perfectam cum DEO conjunctionem, quasi ad unicum suum finem tendenti, perpetua quotidiana commentationis materia esse possunt. p. 527.

Cap. XX. Proprium esse hominis, qui DEUM intimè amat, de illo in quibuslibet suis sermonibus loqui. p. 546.

Cap. XXI. De ardentibus desideriis DEUM palam in cœlesti gloria videndi, quæ illius amor in cordibus suo igne succensis excitare consuevit. p. 584.

Cap. XXII. Naturalem mortis horrorem non debere cuiquam impedimento esse, nè illam desideret, déque adventu illius gaudeat. p. 612.

Cap. XXIII. Neque divini Iudicis metum justam esse causam, cur fidelibus DEI servis minus grata esse mors debeat. p. 637.

Cap. XXIV. Respondeatur illis, qui dicunt, non desiderari à se mortem, vel quod pœnas post illam à piis quoque animabus solvendas formident; vel quod in præsens ad eam satis parati non sint; vel ut opus aliquod permagni ad divinam gloriam momenti absolvant; vel ut plus temporis ad nova cumulanda meritorū lucra habeant. p. 679.

Cap. XXV. De gaudio quod anima DEUM amans ex infinita perfectione, ac beatitudine illius percipit. p. 701.

Cap. XXVI. De incensa cupidine animæ DEUM amantis, ut cœlesti suo Domino perfectè ab omnibus

bus serviatur, & acri dolore ob injurias, qua
peccando eidem fiunt. p. 720.

Cap. XXVII. De summo dolore, quo anima DEI
amatrix conficitur, dum sua adversus illum ma-
lefacta recogitat. p. 742.

Cap. XXVIII. Quanto odio, & horrore anima De-
um amans affici debeat erga quodvis crimen le-
thale. p. 773.

Cap. XXIX. De artibus, & industriis ab anima Dei
amante adhibendis, ne illum unquam gravi cri-
mine offendat. p. 801.

Cap. XXX. De sollicito, & inexplicabili ejusdem stu-
dio, ut magis semper, ac magis D E O placeat.
p. 850.

Cap. XXXI. De communione omnium bonorum in-
ter DEUM, & anima perfecto illi amore conjun-
ctam. p. 869.

Cap. XXXII. De alia intimoore communione, in
unione, quam perfectus DEI amor inter nostram,
& illius voluntatem constituit. Cujusmodi ea sit,
queque rationes nos ad eam possint impellere.
p. 897.

Cap. XXXIII. Per quos actus, & quibus in mate-
riis exerceri debeat plenissima hæc nostræ volun-
tatis cum divina consensio. p. 931.

Cap. XXXIV. Diluuntur nonnulla argumenta ad-
versus omnigenam materiæ amplitudinem, in qua
diximus nostræ voluntatis cum divina consensio-
nem versari oportere. 959.

C A-